

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)
SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)
SSN Andrzej Stępka

Protokolant Katarzyna Wępa

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej - Jerzego Engelkinga,
w sprawie **B.K.**

ukaranego za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 22 czerwca 2023 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie
z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt III W 236/22,

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej
orzeczenia o karze i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Naczelnik Wydziału Prewencji Komendy Rejonowej Policji Warszawa [...] skierował w dniu 21 marca 2022 r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie wniosek o ukaranie B.K., któremu zarzucił, że w dniu 19 lutego 2022 r.

około godz. 8:30 w W. przy ul. [...], tj. na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny marki R., nie mając do tego uprawnień, tj. popełnienie wykroczenia z art. 94 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie wyrokiem nakazowym z dnia 28 kwietnia 2022 r., sygn. akt III W 236/22, uznał obwinionego B.K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 94 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1a k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) zł. Ponadto na podstawie art. 94 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 (dziesięciu) miesięcy .

Kasację od tego wyroku, w zakresie orzeczenia o karze, na niekorzyść obwinionego B. K. wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając:

„rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 94 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu B.K. na podstawie tego przepisu, za przypisane mu wykroczenie popełnione w dniu 19 lutego 2022 r., kary grzywny w wysokości 500 zł, tj. kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, gdyż zgodnie z treścią art. 94 § 1 k.w. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2022 r., kara grzywny mogła być wymierzona w wysokości nie niższej niż 1500 zł”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie wymienionemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

W kasacji trafnie wskazano, że uznanie B.K. za winnego wykroczenia z art. 94 § 1 k.w., popełnionego w dniu 19 lutego 2022 r., implikowało konieczność orzeczenia wobec niego grzywny w wysokości nie niższej niż 1500 zł.

Przepis art. 94 § 1 k.w., w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2022 r., nadanym ustawą z dnia 2 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2021. 2328 z dnia 16 grudnia 2021 r.), stanowi wprost, że: „kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny, nie mając do tego uprawnienia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny **nie niższej niż 1500 złotych.**”.

Stwierdzone w niniejszej sprawie i opisane w zarzucie kasacji uchybienie miało rażący charakter i istotnie wpłynęło na treść wyroku w zaskarżonej części, gdyż spowodowało wymierzenie obwinionemu kary grzywny w wysokości poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Mając na uwadze powyższe, dzielając nadto w pełni przytoczone w uzasadnieniu kasacji argumenty, orzeczono jak w wyroku.

[f.n]